

Приказ дела

Примљено: 12. 1. 2016.

Одобрено за штампу: 26. 2. 2016.

ИНФОРМИСАНОСТ О НАУЧНИМ ДОСТИГНУЋИМА И БУЋЕЊЕ И ИСТРАЈАВАЊЕ О НАУЧНОЈ РАДОЗНАЛОСТИ

Милош Д. Лутовац

Београдска пословна школа – висока школа струковних студија,

Београд, Србија

milosdlutovac@yahoo.com

Крајем 2012. године у Москви је објављена књига *Глобалистика персонали (стваралаца) – оригинално издање – Енциклопедијски водич*, са интересантним, потребним и значајним садржајем, и то у редакцији познатих и светски признатих руских професора: академика И. В. Иљина, доктора политичких наука, И. И. Мазура, доктора техничких наука, и А. Н. Чумакова, доктора филозофских наука¹. Књига садржи преко две стотине страна личних података о многим (скоро свим) посленицима у науци и јавном животу, о њиховом доприносу промишљању глобализације као друштвеном процесу у оквиру и са становишта наука којима су се бавили, без обзира на њихове идеолошке и идејне провенијенције (од Дарвина, Цикловског и Вернадског до Мојсејева) или њиховим схватањима о могућности нове социјалне организације друштва на регионалном и локалном плану (Черчил, Кенеди, Горбачов, Бжежињски) или о новим економским променама и односима (Саке, Гор, Хантингтол, Ф. Мајор и други). О свим научним и друштвеним последицама који су због својих доприноса или идеја имали част да уђу у овај својеврсни споменик заслужних и великих истраживача и теоретичара глобализације, за који многи (с правом) сматрају да представља много аспеката у еволутивном развоју људског друштва, дате су информације о њиховом (најчешће) академском образовању, научним титулама и најзначајнијим доприносима (делима).

Тако се може слободно рећи да монографија представља добро осмишљен пресек научног стваралаштва неколико векова, а посебно последњег и текућег века, епоха у којима доминира глобализација као друштвени процес уједињеног човечанства са многим противречностима. Међутим, међу овим изабраницима скроман је број запажених из земаља (држава) које су до скоро припадале заједничкој држави, а сада различитим државама.

---

¹ И. В. Иљин, И. И. Мазур, А. Н. Чумаков (главни редактори), „Глобалистика персонали (стваралаца) – оригинално издање – Енциклопедијски водич”, Москва, Алфа М, 2012.

Поменуте су само три личности из света науке: Тими Ецимович (1941), Словенац, Михаило Месаревић (1928), означен као Југословен, и Данило Ж. Марковић (1933), Србин. Ови посленици из „наше” средине представљени су својим доприносом научној мисли, посебно доприносом промишљању глобализације као (планетарног) друштвеног процеса.

У другом делу књиге дат је преглед многих националних државних организација и институција и њихова делатност на међународном плану у истраживању глобалних проблема савременог друштва. Уз овај прилог списка научних организација које се баве глобалним проблемима, приложен је списак научних публикација у појединим државама и међу државним организацијама које објављују резултате научних истраживања о глобалним проблемима, као и списак значајних публикација о резултатима глобалних истраживања. Својом структуром и садржајем ова књига (*Глобализација*) представља неопходни приручник за упознавање с обимом и резултатима истраживања глобалних проблема савременог друштва и значајем тих истраживања не само с упознавањем с проблемима друштва већ и утицај на усмеравање у одређеном правцу.

Представљајући и препоручујући ову студију како научној јавности тако и широј друштвеној јавности, завршавамо речима једног истраживача-научника који је лично представљен у овој значајној монографији, а који је написао: „Наука је универзална. Они који не трагају за знањем и не шире га око себе, они који не знају и раде без идеолошких обавеза не виде даље од свог носа” (Ф. Мајор, „Сутра је увек касно”, *Југословенска ревија*, Београд, 1991, стр. 526). Зато желимо веровати да ће онима који прочитају ову књигу и упознају се с њеним садржајем и личним подацима интелектуалних посленика који су у њој представљени садржај књиге представљати подстицај за научну радозналост и спремност да јој удовоље својим интелектуалним стваралаштвом, руковођени сазнањем да науци не воде широки путеви, већ систематизован и укупан рад. Доста је у историји људског друштва у његовом еволутивном развоју истражено, али као што је еволутивни пут развоја људског друштва сталан тако и сазнање тог развоја пружа могућност и потребу за сталним и критичким промишљањем.